

Mijn column nummer 109

Wat te doen bij twijfel?

Op een bijeenkomst van het Nationaal Risicoplatform verweet Karel Verschueren (van dat dikke boek) de bevoegde overheden dat zij niet met onzekerheden kunnen omgaan. Over bodemsaneringen die dertig jaar mogen duren, zouden ze alles van te voren precies willen weten. En dat is nu eenmaal onmogelijk. Een vertegenwoordiger van een bevoegde overheid legde uit dat de overheid er nu juist voor is om voldoende zekerheid te verkrijgen, al was het alleen maar om te voorkomen dat omwonenden van een sanering daar last van krijgen.

In het komende nummer van het tijdschrift Bodem reageren veel lezers op de stelling 'asbest in de bodem is geen probleem'. Velen zijn het daar mee eens, maar velen ook niet.

Voor het project Actief Bodembeheer de Kempen is onlangs een Raamplan vastgesteld, met daarin de hoofdlijnen van de aanpak. Bij het opstellen van het Raamplan moesten noodzakelijkerwijze aannamen worden gedaan, omdat lang niet alles zeker is. Het Raamplan voor de Kempen is voorgelegd aan mensen van Alterra. Zij hebben de aannamen benoemd en beoordeeld of die al of niet terecht waren. Het oordeel luidde dat er best nog veel onzekerheden zijn, maar ook dat er voldoende zekerheden zijn om direct aan de slag te gaan.

Wat moet je als bestuurder of als beleidsmaker met onzekerheden of elkaar tegensprekende adviezen? Het is de taak van wetenschappers en ambtenaren om zekerheden en onzekerheden zo objectief mogelijk te benoemen en de gevolgen daarvan aan te geven voor voorgenomen maatregelen, inclusief het alternatief niets doen. Het is vervolgens aan de politiek om verstandige besluiten te nemen, gegeven de onzekerheden. Daarbij zou het devies kunnen zijn: bij gereede twijfel niet inhalen. Maar ook: houdt de vaart er wel zoveel mogelijk in